

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/66/2022
Identifikačné číslo spisu: 9521100047
Dátum vydania rozhodnutia: 07.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:9521100047.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného JUDr. L. L. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 07. februára 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného JUDr. L. L. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 03. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného JUDr. L. L. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská bystrica (ďalej tiež „ŠTS" alebo „súd prvého stupňa") rozsudkom z 03. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2021 podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú 17. februára 2021 medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineným JUDr. L. L. (ďalej tiež „obvinený") a potvrdil ju v znení, podľa ktorého bol obvinený uznaný za vinného v bodoch 1/ až 7/, v bode 9/ z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona a v bode 8/ zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

v bode 1 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2To/76/14, zabezpečil zníženie trestu odňatia slobody uloženého U. W. rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. k. 6T/8/2014-1002 z 24. júna 2014, z 10 rokov na požadované 3 roky, oslovil v danej veci predsedníčku senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť, a následne v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline rozsudkom číslo konania 2To/76/2014-1174 z 22. októbra 2014, ktorým bol obžalovanej U. W. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške 15.000,- Eur, z ktorej si pre seba ponechal finančné prostriedky vo výške

2.000 až 3.000,- Eur, a zvyšnú časť finančných prostriedkov odovzdal predsedníčke senátu a členke senátu krajského súdu,

v bode 2 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci sťažnostného konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 3Tpo/44/2015, zabezpečil zrušenie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9Tp/8/2015-46 z 31. júla 2015, ktorým bol obvinený T. P. vzatý do väzby, a jeho prepustenie z väzby na slobodu, oslovil v danej veci predsedu senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť, a následne, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline uznesením č. k. 3Tpo/44/2015-69 z 13. augusta 2015, ktorým bolo predmetné uznesenie okresného súdu zrušené a obvinený T. P. bol prepustený na slobodu, na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške 8.000,-Eur, ktorú následne odovzdal predsedovi senátu krajského súdu,

v bode 3 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2To/65/2015, zabezpečil zrušenie rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/23/2014 z 13. mája 2015 a oslobodenie obžalovaného P. J. spod obžaloby, oslovil v danej veci predsedníčku senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť, a následne, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline rozsudkom č. k. 2To/65/2015-434 z 14. októbra 2015, ktorým bol uvedený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zrušený a obžalovaný P. J. bol oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sp. zn. 1Pv/620/12 z 28. februára 2014, na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške neprevyšujúcej sumu 10.000,- Eur, z ktorej si pre seba ponechal finančné prostriedky vo výške 2.000 až 3.000,- Eur, a zvyšnú časť finančných prostriedkov odovzdal predsedníčke senátu a členke senátu krajského súdu,

v bode 4 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2To/67/2015, zabezpečil zrušenie rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/6/2014 z 23. marca 2015 a oslobodenie obžalovaného T. X. spod obžaloby, oslovil v danej veci predsedníčku senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť, a následne, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline rozsudkom č. k. 2To/67/2015-279 z 28. októbra 2015, ktorým bol uvedený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zrušený a obžalovaný T. X. bol oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sp. zn. 1Pv 67/14/5505 z 30. apríla 2014, na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške neprevyšujúcej sumu 7.000,-Eur, z ktorej si pre seba ponechal finančné prostriedky vo výške 2.000 až 3.000,-Eur, a zvyšnú časť finančných prostriedkov odovzdal predsedníčke senátu a členke senátu krajského súdu,

v bode 5 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2To/6/2016, zabezpečil zníženie trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov, uloženého T. W. rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/87/2008 z 17. decembra 2015, oslovil v danej veci predsedníčku senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť a následne, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline rozsudkom č. k. 2To/6/2016-1108 z 09. marca 2016, ktorým bol obžalovanému T. W. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške 10.000,- Eur, z ktorej si pre seba ponechal finančné prostriedky vo výške 2.000 až 3.000,- Eur, a zvyšnú časť finančných prostriedkov odovzdal predsedníčke senátu a členke senátu krajského súdu,

v bode 6 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 3To/144/2015, zabezpečil zrušenie rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/1/2015 z 24. júla 2015, ktorým bol obžalovaný L. O. uznaný vinným a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, oslovil v danej veci predsedu senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť, a následne, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline uznesením č. k. 3To/144/2015-443 z 19. novembra 2015, ktorým bol predmetný rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol, na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške 10.000,-Eur, ktorú následne odovzdal predsedovi senátu krajského súdu,

v bode 7 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2To/46/2017, zabezpečil zrušenie rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/190/2013 zo 07. októbra 2016, ktorým bol obžalovaný L. X. uznaný vinným a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, v presne nezistenom čase pred 24. januárom 2018 a na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. finančnú hotovosť vo výške 20.000,-Eur, z ktorej si pre seba ponechal finančné prostriedky vo výške 2.000 až 3.000,-Eur, a zvyšnú časť finančných prostriedkov odovzdal predsedníčke senátu krajského súdu, za to, aby uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/46/2017-7449 z 24. januára 2018, bol predmetný rozsudok okresného súdu zrušený v časti týkajúcej sa obžalovaného L. X. a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol,

v bode 8 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 1To/111/2018, v ktorom bol členom senátu, zabezpečil zníženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý bol obžalovanému J. V. uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28Tk/2/2017 z 25. októbra 2018, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline rozsudkom č. k. 1To/111/2018-2429 z 15. januára 2019, ktorým bol uvedený rozsudok Okresného súdu Žilina zrušený a obžalovanému J. V. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na U. ulici v Z., prevzal od Ing. K. O. za to finančnú hotovosť vo výške 20.000,- Eur, ktorú si ponechal pre vlastnú potrebu,

v bode 9 rozsudku ŠTS

-ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený Ing. K. O., aby v rámci sťažnostného konania, vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2Tpo/1/2019, zabezpečil zrušenie obmedzení vo výkone trestu odňatia slobody, uložených obvinenému K. U. uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36Tp/117/2018 zo 14. decembra 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2Tpo/1/2019-35 zo 06. februára 2019, v presne nezistenom čase po 10. júli 2019 oslovil v danej veci predsedníčku senátu, ktorá mu však oznámila, že hoci uvedenú vec malí, táto už je skončená, a následne, v presne nezistenom čase koncom júla 2019 až začiatkom augusta 2019 a na bližšie nezistenom mieste v Z., prevzal od Ing. K. O. za to finančnú hotovosť vo výške 6.000,- Eur, ktorú si ponechal pre svoje potreby.

Za to bol obvinenému JUDr. L. L. podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), l), n), § 39 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. d) Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu súd prvého stupňa podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a obvinenému uložil podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 (päť) rokov. Súčasne súd prvého stupňa podľa § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávať sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv, a ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, a to menovite Ing. K. O.. Ďalej podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona obvinenému súd prvého stupňa uložil peňažný trest vo výške 150.000,-

Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste podal JUDr. L. L., prostredníctvom obhajcu Mgr. Tomáša Michnicu, vo svoj prospech dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Úvodom svojho dovolania obvinený poukázal na judikatúru dovolacieho súdu publikovanú v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej tiež „Zbierka“) ako R 58/2008 a R 1/2017, z ktorej vyplýva, že proti rozsudku, ktorým súd prvého stupňa schválil dohodu a vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo inej osoby. Odlišný právny názor v otázke, kto je oprávnený podať dovolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, podľa obvineného vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. mája 2017, sp. zn. 6Tdo/5/2017. Publikovanou judikatúrou vyslovený právny názor o oprávnenosti iba ministra spravodlivosti podať dovolanie proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine treste podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku, pokladá obvinený za „extrémne reštriktívny a v rozpore s materiálnym chápaním princípov právneho štátu ...vrátane práva na opravný prostriedok.“ Za nesporné pokladá porušenie jeho práv podľa článku 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Výklad pojmu „oprávnená osoba“ na podanie dovolania proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste, musí byť podľa jeho názoru v súlade s článkom 13 Dohovoru teda tak, aby bolo zabezpečené právo obvineného na účinný opravný prostriedok. Ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku, treba ponímať a aplikovať ako špeciálne ustanovenie vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam § 372 ods. 1 a § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku. Výklad vyššie uvedených ustanovení uskutočnený dovolacím súdom v publikovanej judikatúre (R 58/2008 a R 1/2017), podľa jeho názoru odníma obvinenému akúkoľvek možnosť opravného prostriedku, bez ohľadu na prípadnú závažnosť jeho námietok v konaní o dovolaní a dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Ako zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený namietal, že malo nastať pri preskúmaní návrhu na uzavretie dohody o vine a treste súdom prvého stupňa, keď súd mal prehliadnuť „porušenie procesných predpisov“ týkajúcich sa začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na skutky uvedené v bode I. 1 uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovateľom PPZ, NAKA odbor stred zo 14. septembra 2020, ČVS: PPZ-128/NKA-ST2-2020, keď mu malo byť v rozpore s článkom 148 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 29a zákona č. 385/2000 Z. z. a § 8 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie a bol trestne stíhaný „za rozhodovanie sudcu“ po zániku jeho funkcie sudcu (funkcia sudcu obvineného zanikla 31.05.2020 - pozn. dovolacieho súdu). Ako ďalšie zásadné porušenie jeho práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obvinený namietol, že v prípravnom konaní malo byť pred ním „zatajené“, že obvinený „Ing. F.T.“ v jeho trestnej veci vedenej pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. PK-2T/26/2020 poprel svoju vinu a zjednodušene povedané, pred dovolateľom mali byť „zatajované“ skoršie vinu popierajúce výpovede „Ing. F.T.“ v jeho trestnej veci. Z hľadiska práva na obhajobu pokladá „zatajované“ výpovede „Ing. F.T.“ za zásadné pre prípravu a taktiku obhajoby v jeho trestnej veci. Za zásadné porušenie práva na obhajobu obvinený taktiež považuje to, že mu malo byť orgánmi činnými v trestnom konaní rovnako „zatajené“, že svedok L. T. má byť tzv. legalizant (§ 39a ods. 2 zákona č. 171/1991 Z. z.), teda policajný agent a javí sa ako reálne, že aktivity tejto osoby boli policajnou provokáciou. O postavení tohto svedka ako tzv. legalizanta sa obvinený dozvedel z novinového článku v denníku Hospodárske noviny z 12. júla 2022, ktorý neskôr dovolaciemu súdu predložil. Vyššie popísaným „zatajovaním“ skorších vinu popierajúcich výpovedí svedka „Ing. F.T.“ v jeho trestnej veci a „zatajovaním“ policajnej identity svedka L. T., bol podľa vlastných slov, „sústavne uvádzaný do omylu“, čo malo ovplyvniť aj slobodu rozhodovania dovolateľa pri priznaní viny v rámci konania o dohode o vine a treste.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že dovolaním napadnutým rozsudkom a prechádzajúcim postupom bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušil napadnutý

rozsudok súdu prvého stupňa, zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušované rozhodnutie, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a súdu prvého stupňa prikázal, aby predmetnú trestnú vec znovu prerokoval a rozhodol.

Podaním z 05. augusta 2022 obvinený požiadal dovolací súd, aby podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku odložil výkon peňažného trestu vo výške 150.000,- Eur, z ktorého toho času splatil viac ako 2/3. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že je toho názoru, že v dovolaní uvedené procesné pochybenia majú byť takého charakteru, že odôvodňujú prerušenie výkonu peňažného trestu.

Podaním z 02. decembra 2022 označeným ako „1. Doplnenie dôvodov dovolania. 2. Opakovaná žiadosť.“ obvinený poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 08. septembra 2022, sp. zn. I.ÚS/296/2022 a z 23. februára 2021, sp. zn. IV.ÚS/546/2020 a tvrdil, že súčasťou práva na obhajobu ako súčasťou práva na spravodlivý proces je aj povinnosť súdu prvého stupňa v rámci skúmania návrhu na schválenie dohody o vine a treste (§ 331 ods. 1 Trestného poriadku) preskúmať aj celé trestné konanie, ktoré návrhu predchádzalo. Súd podľa obvineného nemôže schváliť dohodu o vine a treste, ak porovnaním uznesenia o vznesení obvinenia, vykonaných dôkazov so skutkovými okolnosťami uvedenými v návrhu na dohodu o vine a treste zistí, že sa zásadne rozchádzajú (obvinený bol v rámci konania o dohode o vine a treste pred ÚŠP GP SR upozornený na právnu kvalifikáciu čiastkových útokov kladených mu za vinu - pozn. dovolacieho súdu). V ďalšej časti obvinený opakovane svoje tvrdenia k „zatajeným“ dôkazom v podobe vinu popierajúcich výpovedí „Ing. F.T.“, rozvádzal svoje úvahy o možnej pohnútky vyšetrovateľa, ako aj pohnútky obvineného „Ing. F.T.“, ktorá ho viedla k zmene výpovede. Bez bližšej konkretizácie, obvinený na základe porovnania dohody o vine a treste napadnutého rozsudku a uznesenia o vznesení obvinenia dospel k záveru o „nadkvalifikácii“ skutkov mu kladených za vinu a poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2021, sp. zn. III.ÚS/33/2021. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený taktiež pokladá vylúčenie trestnej veci „Ing. F.T.“ podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku na samostatné konanie. Zároveň opätovne požiadal o prerušenie výkonu peňažného trestu alebo alternatívne oznámenie dôvodov, pre ktoré vo veci jeho žiadosti dovolací súd nekoná.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa k dovolaniu obvineného do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o ňom, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku, ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku, právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por.

- a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že proti rozsudku, ktorým súd prvého stupňa schválil dohodu o vine a

treste, možno podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Keďže v ustanovení § 334 ods. 4 Trestného poriadku nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému toto právo prislúcha, treba ho vykladať v spojení s § 369 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že oprávnený na podanie dovolania v tomto prípade je len minister spravodlivosti (na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby), a to z dôvodu, že ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa (na rozdiel od obvineného a generálneho prokurátora, ktorí sú podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku oprávnenými osobami na podanie dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa). K otázke subjektu oprávneného podať dovolanie proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku sa vyjadril aj dovolací súd vo svojich publikovaných rozhodnutiach v Zbierke pod R 58/2008 a R 1/2017, v ktorých sa konštatuje že: „... proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku.“ (R 58/2008). Citované právne závery sú aktuálne aj vo veci dovolania obvineného a rovnako niet dôvodu, aby sa dovolací súd od tejto ustálenej judikatúry (R 58/2008 a R 1/2017) odchyľil.

Pokiaľ obvinený v dovolaní argumentoval, že v jeho trestnej veci mali byť v základnom konaní porušené podľa článku 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež „Dohovor“), tak uvedenú argumentáciu nemožno akceptovať, pretože obvinený uzatvoril s Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež „ÚŠP GP SR“) osobitnú dohodu o vine a treste a v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý predmetnú dohodu schválil, sa nepochybne nielen priznal ku skutkom a zároveň sa aj vzdal práva na verejný súdny proces [§ 333 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku]. Zjednodušene povedané, obvinený sa v základnom konaní vzdal časti svojich práv tvoriacich v súhrne právo na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 a ods. 3 Dohovoru, na podklade dohody, popri inom aj s výhodou mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod hranicu ustanovenú zákonom.

Obdobne pokiaľ obvinený argumentoval, že nemal účinný opravný prostriedok podľa článku 13 Dohovoru, tak v základnom konaní mu právny poriadok Slovenskej republiky priznával právo podať odvolanie, ktorého sa však vzdal v rámci konania o dohode a vine a treste, o čom bol opakovane poučovaný, či už v rámci konania pred ÚŠP GP SR, ako aj v procese následného schvaľovania predmetnej dohody v konaní pred súdom prvého stupňa [§ 333 ods. 3 písm. j) Trestného poriadku]. Pokiaľ obvinený argumentoval, že ustanovenie § 334 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku má mať povahu špeciálneho ustanovenia (*lex specialis*) s aplikačnou prednosťou pred všeobecnými ustanoveniami § 369 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku (*lex generalis*), tak uvedená argumentácia nie je náležitá, nakoľko § 334 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku neobsahuje určenie oprávnenej osoby podať dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku, tak v otázke „oprávnenej osoby“ nepredstavuje špeciálnu, odlišnú úpravu s aplikačnou prednosťou pred všeobecnou úpravou „oprávnených osôb“ obsiahnutej v § 369 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku.

Keďže v posudzovanom prípade bolo dovolanie podané neoprávnenou osobou, dovolací súd ho na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol. Z týchto dôvodov dovolací súd nevyhovel ani žiadosti obvineného o prerušenie výkonu peňažného trestu v zmysle § 380 ods. 4 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.